D•N
17/9 1950

Förverkliga folkviljan

Det svenska folket är uppdelat på skilda partier, men den överväldigande majoriteten av folket är ense beträffande väsentliga värderingar och programpunkter. Den enigheten bör inte bortskymmas av valen, den bör framhävas genom dem. Låt den synpunkten vara med när ni röstar.

En sådan enighet finns om att demokrati betyder samverkan mellan demokrater, inte bara strid om makten. Hälften + en skall inte bestämma allt, de fyrtinio måste också ha ett ord med i laget. I vår tid är regeringens ställning, delvis helt enkelt på grund av att riksdagen inte hinner med allt, så stark att inflytande för alla grupper, skydd mot förtryck av minoriteterna, kan vinnas blott genom delaktighet i regeringsmakten. Därför bör folket förmå politikerna att i en samverkegring arbeta för samförståndslösningar. Det målet kan nås genom att maktmonopolet för ett parti bryts, inte på annat sätt. Ty det parti som en gång fått makten vill behålla den, vill inte låta de andra vara med. Genom att bryta detta majoritetsstyre får vi inte ett annat maktmonopol, vi får samverkan ända upp i regeringen till allas bästa.

Enigheten gäller också stora stycken av den inre politiken. Liksom liberalismen gått i spetsen för demokratiska strävanden har högern drivit försvarstanken, socialdemokratin socialreformismen även under skeden då dessa krav inte varit allmänt uppburna. Nu är vi på det klara med att ett starkt försvar behövs för att ge utsikter att fortsätta framsteget i fredens hägn. Vi är lika klara med att de väldiga vinster för flertalet som socialpolitiken medfört måste bevaras och steg för steg förstoras. Det skall ske på grundvalen av en produktion som inte är fri i gamla tiders mening, men så pass fri att den är i stånd till den ständiga utvidgning som är de materiella förbättringarnas förutsättning. Socialisering: det är för det första byråkratins triumf över den enskilde, för det andra en statsdiktatur som inte ens lämnar den politiska friheten i fred, för det tredje fattigdom under tvångsarbete. Det säga ännu på några håll att socialiseringen leder till att "alla äger alla". Men vi vet vilken illusion den tanken är; verkligheten är att byråkratin blir herre över oss alla i namnet av ett folk vars enskilda medlemmar förvandlas till tjänare åt var sin tjänsteman.

Till de närmaste önskemålen hör att de ännu kvarstående regleringarna — fjättrar för den enskilde likaväl som för näringslivet — så snabbt som möjligt röjes undan. Mycket har här redan gjorts, till stor del under trycket av den år 1948 klarlagda opinionen, mycket återstår att göra. Möjligheten av skattelindringar, särskilt genom beskärning av den stängdigt växande förvaltningen, måste också undersökas. Utgifter som inte är av direkt nytta för de enskilda människorna får inte stå kvar som underlag för en mäktig byråkrati. Vi har fått klart för oss att även en skattesänkning är en social reform; varje människas välstånd och frihet stiger med varje slant hon får behålla.

Arbetet för samling, försvar och reformer, för en social och liberal demokrati färgas av oro, men får också lyftning och storhet genom hotet utifrån och inifrån. De former av reaktion som kallas nazism och fascism är för närvarande inte farliga och aktuella; de kan bli det igen, och då är vi mera skickade än förr att möta dem. Vad som nu hotar västerlandet är det byråkratiserade tyranniet i öster, som i skrick över den fruktan och det hat som manats fram vill utsträcka sitt välde över alla folk: ingen tyrann är lugn så länge han inte överallt finner underkastelse. Detta tyranni betjänas i varje land av grupper som bildats av de mest skilda motiv: önskan att få makten vid en omstörtning; tro på de läror med vilka tyranniet en gång vann framgång och som för länge sedan övergivits; sympati för de med hänsynslös demagogi framförda krav ("lägre priser och högre löner") med vilka kommunistledarna söker egga de okunniga och lättrogna. Kommunisterna får enligt demokratins grundsatser behålla sin medborgerliga frihet. Men de skall åtminstone inte få mer: de skall inte få ställningar som underlättar förrideriet, de skall inte få rätt att driva förrädisk propaganda med statshjälp och på statens bekostnad. Ackade det inte radiolysmarna i fredags att höra den hederlige svenske demokrater ägna en stor del av sin tid åt att debattera med en person som de alla ansåg vara förrädare och som själv hetsat till förräderi? Och självfallet är att varje samverkan med kommunisterna är en dödssynd mot demokratin och mot Sverige.

På dessa huvudpunkter är de flesta svenskar enige. Hur de syften som uppställts bäst skall säkras behöver vi inte tveka om. Det är genom att stärka det parti som kräver samverkan i regeringen, som vill sociala reformer men inte socialisering, som lika mycket i demokratins som i nationens namn fördömer kommunismen. Genom att rösta för folkpartiet sätter ni utjämningen, förmedlingen, samarbetet i centrum. Ni tryggar folkstyret och vidgar kungådran i svensk politik.

Kommunismen radikal?

Att gånska stora, om än ständigt krympande folkgrupper fortfarande stöder med kommunismen i västerlandet beror säkert på att man i denna ser en radikal rörelse, den ytterstа vänstern. Den tanken är förståelig av två skäl. För det första kunde kommunismen i sin ursprungliga form betraktas som ett extremt fullföljande av allmänt radikala syften. För det andra uppträder de kommunistiska partierna ännu i dag — i de länder där de inte fått makten — som förespråkare för sådana syften, Inga talar ivrigare än kommunisterna om bättre villkor för arbetarklassen, inga reagerar livligare mot begränsningar i politisk frihet. Motiven är nu välkänd; det gäller att locka de missnöjda och att med deras och Ryslands hjälp vinna makten; sedan krossas alla diliktänkande, och ingen får tillfälle att påminna om svikna löften. Tag några huvudpunkter i kommunismens program för Ryssland före segern och i dess politik av i dag.

1. En sådan punkt var total medborgerlig frihet efter ett kort skede — på några är eller något årtionde — av maktkoncentration hos proletariatet, dvs. det kommunistiska partiet. Efter mer än trettio år står tvärtom diktaturen kvar, hårdare än någonsin, med förbud mot alla partier utom det härskande, med tortyr, koncentrationslägger och slavarbete för alla tredskande eller tveksamma. Och denna diktatur, som utbildats till ett tyranni av samma art som Hitlers, upphöres inte längre av en bestämd politisk riktning. Det kommunistiska partiet finns formellt kvar, men det har omvandlats till en ren byråkrati, av samma typ som 1600- och 1700-talens kungliga och adliga envälden. Politiken ändras från år till år, från dag till dag. Ledarna från den gamla tiden är för länge sedan borta, inte genom en naturlig död, utan genom mord, massovrättningar och långsam pina i fängelserna; det är det enklaste beviset på omvandlingen.

2. En annan huvudpunkt var social utjämning. Enligt Lenins ord i "Revolutionen och staten" skulle samhället "bli ett enda kontor och en enda fabrik med jämlikhet i arbete och jämlikhet i lön". Denna jämlikhetstanke har Stalin kallat "en småborgerlig fördom"; jämlikhet finns visserligen, säger han, eftersom allt tillhör alla, men detta får inte betyda att folk har samma inkomster. Skillnaden i lön mellan arbetare och företagare är i Ryssland lika stor som eller större än i de väldigaste företagen i USA. Proportionen 1—80 eller 100 är ej ovanlig, och härtill kommer att skatterna nästan genomgående är indirekta, alltså drabbar de fattiga hårdast, att ingen arvsskatt finns — trots att man skryter över sina miljonärer — och att den högre byråkratin har väldiga förmåner vid sidan av lönerna. Till och med de högre uppoffringsanställerna har under senare år — främst genom höga avgifter — alltmer reserverats för de välsituerade.

3. Enligt Lenin skulle alla nationer bli fria; Ryssland ville inte härska över andra folk. Sedan tio år har Ryssland gjort sig till herre över tio stater, från Estland i norr till Bulgarien i söder, och dess öppet uttalade syfte är att genom femte kolonner och ryska arméer utbreda sin makt över världen.

4. Den äldre kommunismen krävde och genomförde liberala reformer i fråga om straff- och civillagstiftning; dödsstraffet avskaffades, straffet på tjuvnad och andra förmögenhetsbrott minskades, skiljamässorna blev lättare. Här är reaktionen total: dödsstraffet användes flitigt, barnuppfostran skall vara som i "den gamla goda tiden", ungdomar som hos oss är straffria kan dömas till mångårigt fängelse för obetydliga förseelser, en persons anhöriga kan göras ansvariga för hans politiska brott, skilsmässor är möjliga blott för de förmögna.

5. Socialisering har genomförts, men därmed har inte följt vare sig den frihet eller den trygghet som utlovats. Strejker är helt förbjudna, arbetare får inte byta anställning eller vistelseort eller ens tillfälligt resa från en plats till en annan utan tillstånd. Hela kulturlivet, liksom hela näringslivet, kommenderas av den allsmäktigä byråkratin: den bestämmer vilka dikter som får skrivas, vilken musik som får komponeras, vilka produkter som får tillverkas, vilka åsikter som får propageras.

Tvardömet beskrevs som ett fängelse med 100 miljoner fångar och en halv miljon fängelsevaktare. Både fångarna och fångvaktarna har blivit flera, och fängelset har blivit mera effektivt. Ett så fulländat fängelse har aldrig förut funnits: fångarna lärs att arbeta hårt och under lovsånger till fängvaktarna. Det är det framtidsrike som kommunismen eftersträvar även hos oss.

Finansborgarrådet Zeth Höglund,

som under de senaste dagarna avslöjat sig totalt — bl. a. för att på grundval av ett grotesikt skämt i en festskrift ha byggt ett våldsamt angrepp på en skild person —, drar sig inte för att låta sitt första öppna brev till her Tor och Albert Bonnier dela ut om valbroschyr utan att de angripnas svar och efterföljande debatten återges. Detta handlingssätt kräver ingen karaktäristik; det förvånar ej heller någon en att av Z. Höglund. Det förvånar endast att socialdemokratin i Stockholm velat medverka även till denna sensste förlöpning av sin ledare.

PRESSGRANNAR

Z. Höglunds ömkliga roll i valrörelsens slutskede — hans förskräckelse av regeringskritiken för några år sedan, hans pompösa framförande av Östen Elgströmska påhitten m. m. — har gjort ett parodiskt intryck. Till sist sjönk han också själv som en luftbläsa. Handelstidningen (fp) fäster sig särskilt vid hans försök att komma ifrån uppgifterna om intrigen mot statsministern och regeringen:

Z. Höglunds hela politiska förflutna gör den tingstenska relationen i sig själv mycket sannolik. Och samma skäl talar för att det är riktigt betagit Z. Höglund rätten att bli trodd på sitt ord.

Ingen som någorlunda nära känner till Z. Höglund, icke heller inom hans eget nuvarande parti, kan uppriktigt tro att det är han som i detta fall talar sanning. Den som saknar den närmare kännedomen vill man varmt anbefalla Dagens Nyheters torsdagsmunsmar. Där återfinnes ett rikt urval av Z. Höglunds politiska uttalanden på skilda tider. Hållningslösheten, högtidligheten har sitt motstycke endast i den språkliga groveheten . . . Och denne man lånar sig nu under slagen . . . Nu skall han lämna politiken, och luften skall bli renare.

Återstår bara — tillfogar den citerade tidningen — att konstatera storleken av de hjärntjänster han gjort den stockholmska socialdemokratin. Eller rättare: hur kraftigt ris den bundit åt sin egen rygg.

Kommunisternas valfondsgåvor är rena bluffen, berättar en f. d. medlem av svenska kommunistpartiets exekutiv, metallarbetaren Robert Grundel i Arvika. Han begrep av förra hösten, han har hållit sig rätt tyst sen dess, men nu skriver han i Värmlands Folkblad (s) bland annat följande:

Tusentals och åter tusentals svenska arbetare har under de 33 år, som gått sedan kommunistpartiet bildades, varit anslutna till partiet men försvunnit. Vid 20-årsjubileet 1937 var endast omkring 200 kvar av dem som var medlemmar vid starten. För närvarande utgörs den kommunistiska partiledningen av några absolut pålitliga familjer. Så gott som samtliga av den övriga kader, som regerar vid Kungsgatan 84, har sina hustrur på partiets poster. Men detta sker ju även för att det har sina ekonomiska fördelar. Det är ju numera avlönade kommunistiska partisekreterare och partiorganisatörer . . .

Den ekonomiska kampanj, som partiet genomför i samband med den pågående valkampanjen, ger nog på papperet ansenliga belopp, men hur mycket av dessa som flyter in blir en annan sak. Att en plats tenderar att för en större summa betyder att dessa blir bidrivet som inkomst, men den har i realiteten aldrig influtit. Det är ju ingen uppstår får täckas på annat håll.

Alltså från ryska bidragsgivare och mellanhänder. Ryssarna underhåller partiet genom årliga och månatliga anslag, extra understöd till valrörelser och betalning för särskilda kampanjer. Judaspengar till miljonbelopp förvandlas på papperet till offergärder.

Hälsingbygdekorns upprättelse har gått många — Svenska Morgonbladet (fp) finner det emellertid belogat att komma med erinringar för framtiden:

Lekter Johnsons advokat har överlämnat ärendet till J. O:s pröving och detta förefaller mera rat. Skolöverstyrelsens betende är i många avseenden anmärkningsvärt. Vissa av rektorns handlingar har hemligstämplats och icke kunnat genomgås av lektorns juridiska ombud. Och vad mer är: Decent Gerås, som haft till uppgift att utreda lektorn, har trots personlig hävdelse till generaldirektör Rosén nekats att ta del av den rapport, som det viktigaste undersökningsärdet gjorde på rektors och skolinspektors bemställan i mars i år, vilket enligt lärarens uppfattning skulle ha varit av stort värde för undersökningen.

Det är verkligen på tiden, att dylika "anmärkningsvärda" och "högst beklagliga händelser" i skolöverstyrelsens sätt att handha ärenden noga prövas.

DAGENS NYHETER

SÖNDAGAR

Telefonannonser	kl. 14—17
Annons- och prenumerationskontoren:	
Tegelbacken, Stureplan, St Eriksplan och Medborgarplatsen	kl. 14—17
Övriga kontor	Stängt

Prenumerationsärenden mottas icke per telefon söndagar

Efter ovanstående tider mottar annonsexpeditionerna vid Tegelbacken familjeannonser samt annonser om förlorat och tillkommet, så länge det är tekniskt möjligt — dock icke per telefon.

Dammsugarnas tillverkare får erkänsla och medalj

Längst i arbetet på Elektrolux har regerarören Knut Höglblad varit, 48 år. Han ler mot trogheten kvinna, Elin Pettersson, som arbetat som lindarska i 44 år.

Dammsugare, golvbonare, kylskåp, hushållsassistent. Det är fina saker i ett hushåll. Det är numera ett nästan självklart önskemål att vilja ha den hemma. Det är knappast varor längre, de har blivit benämningar på vedsaga som allmänt begrepp. Belöningen för den prestationen kom igår erkänslan av överståthållarens hand i form av Patriotiska sällskapets silvermedalj. Det var 264 som fick den från Elektrolux till stekkorkster i Grands spegbul.

Tillverkarna av de bär redskapen år 4.000 i Sverige och 6.800 utomlands. De 264 här till Stockholm och har arbetat i över 25 år i Elektrolux, ett företag som trots sina dimensioner aldrig jubilerat och inte heller medaljerat förr. Nu kom erkänslan lika till alla, till reparatör som avdelningschef, bopsättare som kamrer, verktygsreparatör, revolversvarvare och lindarska . . .

Dessa var de sju första i raden, de längst medverkande, från Knut Höglblad med sina 48 år, de första när det var Lux och fotogenlampor bara, till Elin Pettersson, trognaste kvinnan med 44 arbetsår. Båda arbetar flitigt ännu och instämde som de yngre med uppsittaren Gustaf Hammarstedt i det pålitliga förhållandet mellan ledning och anställda, betrygtat i god samarbetsanda.

Det var vid middagen som Gustaf Hammarstedt tackade på medaljörernas vägnar, en riktig fastmiddag med tafflemusik och underhållning och högtidstal av verkställande direktören Gustaf Sahlin, som lovade för det goda arbetet och påminde om den inspirationskalla, Svärigeborna är till för: att övervinnas. Under själva medaljutdelningen var det styrelsens ordförande, Sigurd Nauckhoff, som talade och hjälpte till att lämna över den extra premien, 500 kronor i premiesobligationer som påbröd till medaljen. Erkännsamt smålog den bedervärdiga personen i salen, styrelseledamoten professor Manne Siegbahn, när medaljörerna bedrades.

Fler medaljörer

De som arbetar utomlands skall också få belöning, i sitt lands former och uppställning. De saknar i Sverige får vänta en vecka, 19 i Motala och 33 i Göteborg. Lördagens medaljörer var:

Knut Höglblad, fabdor Carlson, Gustaf Nilsson, Carl Johnson, Helning Karlström, Axel Fredriksson, Elin Pettersson, Anna Andersson, Ida Andersson, Helge Andersson, Algot Bolin, Axel Lundgren, Filip Gertmann, Edvin Eriksson, Gottfrid Karlsson, Karl Emil Eriksson, Erik Johansson, Nils Johansson, Hjalmar Moll, Ernst Andersson, Oscar Johnsson, Fredrik Andersson, Emil Eriksson, Axel Thörne, Karl Ulfsborg, Oscar Hallberg, Carl Malmqvist, Ulva Pettersson, Anna Vesterholm, Henrik Öhrn, Valdemar Brundin, Fredrik Christell, Ingeborg Eriksson, Edmund Erlandsson, Hilma Andersson, Hjalmar Larsén, Harald Almblad, Gustaf Ekström, Edvin Fransson, Ernst Pettersson, Tyrell Quist, Ludvig Hallström, Robert Wedberg, Edvin Bolin, Ragnar Ekström, Herbert Jonsson, Henry Lindgren, Georg Nordin, Erik Rosendahl, Anna Ståhl, Nils Andersson, Puttan Björkqvist, Otto Bäckström, Karin Eriksson, Fridolf Söderkvist, Sigfrid Andersson, Simon Andersson, Axel Engberg, Axel Johansson, Nils Norsell, Elisabeth Lundqvist, Gustav Magnusson, David Pettersson, Inga Svensmark, Edvard Svensson, Erik Ahlenius, Ivan Andersson, Carl Ernst, Edvard Fridolin, Paul Ganzer, Karl Grönberg, Arvid Hansson, Sigrid Karlsson, Elin Lundström, Bror Nyström, Sivert Persson, Ingeborg Svensson, Sven Stark, Judith Svensson, Karin Wahlgren, Annie Wickberg, Ingeborg Björkman, Axel Blomqvist, Erik Gustafsson, Gustav Johansson, Erik Karlsson, Karl Oskar Nilsson, Alfred Pilsing, Fritz Sundberg, Alfhild Östlin, Gösta Bergström, Gustaf Engdin, Gunnar Carlsson, Arvid Eriksson, Johan Graaff, Maria Lundkvist, Sigrid Larsson, Gustav Lindgren, Ruben Mattson, Georg Nilsson, Erik Olsson, Karl Schelin, Ivar Svensson, Leopold Axelius, Mary Österman, Karl Bostrom, Maria Boström, Gösta Burman, Elsa Dahlström, Birger Ek, Axel Johansson, Carl Martin Johansson, Torsten Johansson, Sigurd Karlsson, Wenda Bergman, Volker Gotterborg, Sigrid Andersson, Erik Björk, Albin Bromberg, Hilding Edman, Inga Ekenbark, Henry Eriksson, Ingeborg Fransson, Ruben Gabrielsson, Bernt Garberg, Erik Hansson, Karl Hermansson, Anders Holmström, Karl Nyblin, Atle Håkansson, Wilhelm Johansson, Rasmar Ilmström, Helga Ingemarsson, Erik Jansson, David Johansson, Georg Johansson, Erik Karlsson, Richard Karlsson, Ernst Lindblad, Maria Lundström, Anna Lundblad, Nils Lindqvist, Gustaf Lundström, Gösta Nordin, Gustav Lundström, Axel Nordström, Gunnar Mårtensson, Wivan Nordström, Berta Olsson, Edvin Pettersson, Gunnar Pettersson, Gunnar Rönnberg, Gustaf Sahlin, Gustaf Sahlin, Jr., Johan Strand, Sven Strahn, Charles Svensson, Nils Sörgren, Gustaf Thrulin, Ingeborg Wiklom, Sven Westerlund, Märta Ahlström, Sven Andersson, Karin Börjesson, Alma Ekman, Gustaf Ericsson, Astrid Fjellborg, Gustaf Hammarstedt, Oscar Hellberg, Barbro Hertz, Elvira Holmgren, John Holmqvist, Julius Jansson, Harry Johansson, Paul Johansson, Sven Jonsson, Axel Karlsson, Sven Kullnig, Oskar Lindén, Elsa Lodén, Nils Lundström, Werner Mattson, Edvin Nilsson, Gustav Parkman, Herman Persson, Ivar Sundquist, John Silfverstolpe, Gull Troedsson, Strand, Vilhelm Strandberg, Oskar Svensson, Thulin, Martin Tyllén, Olof Westergren, Sven Ahlin, Harriet Andersson, Elsa Allenius, Anna Andström, Johan Almvall, Bror Andersson, Gustav Andersson, Oskar Andersson, Arne Andrén, Sture Beckman, Carl Bergsten, Nils Brolin, Astrid Carlbing, Henning Carlson, Gösta Dahl, Gustav Ekström, Dagmar Eriksson, Erik Eriksson, John Eriksson, Oskar Eriksson, Herbert Fredlilson, Lars Fahlström, Gustav Gustafsson, Johan Gustavsson, Per Hallman, Erik Hall, Ragnar Hedling, Jan Hellstadius, Ester Höglund, Ingeborg Ingelsson, Paul Jakobsson, Elin Eriksson, Harry Johansson, Nils Johansson, Karl Andersson, Erik Karlsson, Ragnar Kjellberg, Ivar Lilja, Axel Lindström, Anna Lundeberg, Set Woungerecht, Anna Osteberg.

Protest mot Höglund av Elgströms dotter

Med anledning av borgarrådet Z. Höglunds angrepp på bokförlagarne Bonnier med utgångspunkt från en skämtsam artikel av den numera avlidne konstnären Osstan Elgström i Stockholm-Tidningen 1933 skriver fröken Turid Lindahl, anhållit om införande av följande:

Herr Z. Höglund har i dessa dagar beskyllt bokförlagarne Tor Bonnier för att ha givit varandra sitt stöd, och detta har han uteslutande ansett bero på att de tillhör samma släkt. Det är numera ett välkänt faktum att ställa dessa för honom besvärsmessiga ting på huvudet genom att göra den som han tycker sig motverkad utav eller inte alls uppskattad av till en kär medhorder i livsfarlig kamp mot de röda i Finland och att göra en huvudmotståndare till nazismen till medlögare åt densamma. Detta begrepp nog var och en vid lämningen av ödmjugnen. Men då min fader inte mera är i livet och jag f. n. är den enda i Stockholm befintliga familjemedlemmen, vill jag uttryckligen protestera mot herr Höglunds misbruk inför en vid offentlighet av ett tydligt skämt.

Stockholm den 16/9 1950.
Turid Lindahl

DAGENS NYHETER

TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon: 22 40 00
Telegramadress: *Dagsnyheter.*
Postgiro (för annonser) nummer 1537 (för prenumeration)

Chefredaktör: *Herbert Tingsten.*
(Träffas säkrast kl. 12.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: *Leif Kihlberg.*
Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Sten Hedman.*
Dagens Nyheters Aktiebolag: Verkst. direktör: *Helge Hedberg.*

PRENUMERATIONSPRISER
A Stockholmsupplagan
Månad .. 4:75 Kvartal .. 13:75
Halvår .. 27:— Helår .. 54:—
SENASTE ANNONSPRISLISTA daterad 15/5 1950 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Sthlm.

Stor epidemi av influensa hotar i vinter

Det synes inte osannolikt att vårt land i vinter kommer att bli utgångspunkt för en stor influensaepidemi, orsakad av en helt ny virustyp, framhåller professor Gunnar Olin vid bakteriologiska statslaboratoriet i en skrivelse till medicinalstyrelsen.

Det virus som var orsaken till influensaepidemin i Sverige under maj—juni i år har visat sig vara till sin karaktär mycket litet beslktat med. tidigare isolerade stammar av detta slag. Redan tidigare har det inträffat att dylika lokala influensaepidemier bildat upptaken till ett världsomfattande utbrott. En stor epidemi i Europa i vinter skulle också kunna vänta med hänsyn till intervallen mellan tidigare epidemier.

Man anser det därför vara av stort epidemiologiskt intresse att noggrant övervaka virus uppträdande genom att försöka påvisa det i sporadiska fall av misstänkt influensatyp, genom att följa eventuella epidemier från ett så tidigt stadium som möjligt samt genom att försöka ochsa eventuella djurreservoarer. En dylik undersökning har planerats i samarbete mellan bakteriologiska statslaboratoriet, statens veterinär-medicinska anstalt och världsinfluenscentralen i London.

För övervakandet av epidemisituationen är det emellertid oundgängligt nödvändigt att laboratoriet erhåller kännedom om uppkomsande influensumpidemier så snart ske kan. Detta anses lämpligast kunna ske genom att medicinalstyrelsen anmodar tjänstelärarna samt epidemiologiska distriktens att telegrafiskt anmäla om anhopning av influensafall uppträder inom deras verksamhetsområde. När dylik anmälan inkommit anmar laboratoriet i lämpliga fall sända en expert till orten.

Bil tappade hjul, hamnade i skyltfönster. Rakt in i skyltfönstret till en modeaffär, samt halvvägs upp mot en affärstrappa rände en lastbil i Mölndal vid 21-tiden på fredagskvällen. Ett av bilens framhjul fastnade plötsligt och färden kunde inte göra något för att hindra bilen att rulla av vägen och vidare kunde inte bromsa. Det stora skyltfönstret krossades av bilens stänkskärm. Strax före olyckan hade ett par personer stått framför affären. (DN, Göteborg.)

Lundgren, Knut Malmsjö, David Melin, Olof Möller, Arvid Nedrén, Rudolf Nilsson, Gustav Nyberg, Adolf Persson, Anna Pettersson, Gunnar Persson, Oskar Pettersson, Per Hedvall, Carl Rubin, Birgit Scotte, Alex Skytt, Harald Ståhl, Elsa Ström, Bertil Svensson, Bertil Söderström, John Sandberg, Nils Tillbom, Otto Wahlberg, Nils Wickell, Sten Wigell, Albert Lindström, Anna Lindeberg, Set Woungerecht, Anneä Osteberg.

Världens mest sålda tvål nu ännu bättre —

Nu med ny utsökt parfym

Miljoner kvinnor föredraga Palmolive med dess underbara "skönhetslödder". Ty det ger något extra! Och nu har Palmolive blivit ännu bättre — dess "skönhetslödder" har fått en ny utsökt parfym — ljuvligt förnäm och komponerad av 23 olika doftnyanser. Och Ni får nu Palmolive i den moderna "pillow-shape" modellen, som marknadsundersökningar visat vara den mest omtyckta formen och den som ligger bäst i handen.

Och amerikanska läkare påvisa att även Ni kan få vackrare by genom att använda PALMOLIVE

Kom ihåg att 36 amerikanska läkare — ledande hudspecialister — prövade Palmolivemetoden på 1285 kvinnor och att 2 av 3 fick vackrare hy på 14 dagar.

Så här enkelt är det: Tvätta ansiktet med Palmolive. Massera in det härliga lödret i 60 sek. Skölj! Gör detta 2 gånger om dagen i 14 dagar. Verkan av Palmolive lödret kommer hyn tillgodo genom denna renande massage.

— Mer än tvål — ett skönhetsmedel — Palmolive finnes även i badstoriek

Markets ligger etta – Markets är mest såld av alla amerikanska cigarretter i Sverige

Blended by STEPHANO BROTHERS. Philadelphia, U.S.A.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.